

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/209/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819200948
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7819200948.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcov : 1. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B. U., G. XXX, 2. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B. U., G. XXX, proti žalovaným: 1. Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, 2. DRAŽOBNÍK, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 764 281, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 9. apríla 2019 sp. zn. 5C/9/2019

rozhodol:

M e n í uznesenie Okresného súdu Rožňava zo dňa 9. apríla 2019 č.k. 5C/9/2019-9 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žalovaní v 1. a 2. rade majú proti žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením zo dňa 9. apríla 2019 č.k. 5C/9/2019-9 výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uložil zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v k.ú. B. U., zapísaným na LV č. XXX ako parcela reg. C č. 612/45 s výmerou 492 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. 612/94 s výmerou 79 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. 612/95 s výmerou 69 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. 612/96 s výmerou 87 m² - zastavané plochy a nádvoria, stavby súp. č. 311 na parcele č. 612/94 - rodinný dom, stavby súp. 311 na parcele č. 612/95 - rodinný dom, až do právoplatného skončenia konania vo veci určenia absolútnej neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0512835060. Výrokom II. uložil žalobcom podať žalobu o určenie absolútnej neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere do 30-tich dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Vyhovel tak návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej o určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere.

3. Žalobcovia svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnili tým, že v dôsledku ich omeškania so splácaním úveru žalovaný v 1. rade pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade si pritom mohol svoje právo uplatniť na súde, kedy by sa mohli voči tomuto riadne a zákonným spôsobom brániť. Namietali existenciu nekalých praktík žalovaného v 1. rade pri uzatváraní zmluvy o splátkovom úvere, keď včlenil neprijateľné podmienky do uvedenej zmluvy. Konkrétne namietali, že zmluva je formulovaná takým spôsobom, aby žalobcovia nemali možnosť pochopiť všetky jej podmienky bez akýchkoľvek pochybností. Zmluva neobsahuje údaj o RPMN a údaj o priemernej výške RPMN v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., v dôsledku čoho je úver bezúročný a bez poplatkov. Za neprijateľnú podmienku považujú aj dojednanie spracovateľského poplatku vo výške 265,52 € a poplatku za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne. Namietali tiež, že v zmluve sú dohodnuté mesačné splátky, ktoré neboli rozdelené na splátku istiny a splátku úrokov. Je pritom v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, ak banka účtuje poplatok za poskytnutie úveru, žiada neprimerane vysoký

úrok a neuvádza RPMN. Argumentovali ďalej tým, že pri výkone záložného práva musí byť dražba nad akúkoľvek pochybnosť inštitútom uspokojenia pohľadávky, ktorý má povahu ultima ratio, preto žalobcovia majú za to, že výkon dražby môže zásadným spôsobom porušiť ich ústavou garantované právo bez akejkoľvek súdnej kontroly.

4. S poukazom na ust. § 325 ods. 1 až 3 CSP súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva. Dospel k záveru, že bolo potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu, pretože výkonom záložného práva by prípadne boli porušené práva žalobcov. Uložil preto žalobcom podať žalobu o neplatnosť zmluvy o splátkovom úvere, v ktorom konaní bude vyriešená aj otázka, či žalovaný v 1. rade bude mať právo vykonať záložné právo predajom nehnuteľností žalobcov.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podali odvolanie obaja žalovaní a navrhli napadnuté uznesenie zmeniť tak, že súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietne a zaviazne žalobcov na náhradu trov celého konania.

6. Žalovaný v 1. rade uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/,f/ a h/ CSP a vytýkal napadnutému rozhodnutiu predovšetkým absenciu relevantného odôvodnenia, v dôsledku čoho považuje rozhodnutie za arbitrárne a nepreskúmateľné. Konštatoval, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie naliehavej potreby neodkladnej úpravy pomerov strán, ktorá musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami. Súd musí skúmať, či žalobca dostatočne osvedčil existenciu nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, či osvedčil reálnu a bezprostrednú hrozbu ťažkej ujmy, či navrhované znenie neodkladného opatrenia je prostriedkom na zabezpečenie ochrany, či navrhované obmedzenie žalovaného je primerané uplatnenému právu žalobcu a prípadnú nemožnosť exekúcie. Súd prvej inštancie však žiaden z týchto predpokladov nijako neaplikoval na posudzovaný stav a nevysvetlil, v čom identifikoval ich naplnenie. Poukázal na to, že uvedenie údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je vadou zmluvy, keďže zmluva uzavretá so žalobcami, na základe ktorej im bol poskytnutý úver na bývanie vo výške 21.000 €, je vylúčená z pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 1 ods. 2 písm. a/ a e/. Pokiaľ ide o bankové poplatky, uviedol, že tieto sa nemohli premietnuť do výkonu záložného práva, keďže tieto už boli dlžníkmi zaplatené. Za absurdné považuje aj tvrdenie o neprimerane vysokom úroku, keďže ide o zmluvu s úrokovou sadzbou 5,79 % ročne. Zdôraznil, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť aspoň osvedčené, najmä podľa obsahu listín, pripojených k návrhu alebo dodatočne priložených. Žalobcovia boli povinní osvedčiť existenciu a obsah právneho vzťahu, z ktorého právo sa začalo realizovať, a teda boli povinní predložiť záložnú zmluvu, z ktorej je zrejماً úprava práv a povinností. Túto svoju povinnosť nesplnili, a súd preto nemohol v potrebnom rozsahu posúdiť splnenie zákonných predpokladov neodkladnej ochrany. Pokiaľ žalobcovia nedisponovali záložnou zmluvou, mohli si ju obstaráť z príslušného operátu katastra nehnuteľností, keďže ako vlastníci nehnuteľnosti majú neobmedzený prístup do tzv. zbierky listín. Bez osvedčenia existencie právneho vzťahu nebolo možné nariadiť neodkladné opatrenie. Namietal aj nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobkyne v 1. rade, ktorá nie je vlastníčkou zálohu, keďže na LV je ako vlastníka zálohu zapísaný výlučne žalobca v 2. rade. Upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že výkon záložného práva mu bol zakázaný, ako keby naň vôbec nemal byť oprávnený. Ak sa žalobcovia domáhali zákazu výkonu záložného práva, boli povinní osvedčiť, že v plnom rozsahu uspokojili úverovú pohľadávku, resp. že došlo k zániku záložného práva z iného dôvodu a zároveň predložiť aj listinné dôkazy, osvedčujúce takéto tvrdenie. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

7. Žalovaný v 2. rade uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/, g/ a h/ CSP. Argumentoval tým, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie nároku (hmotnoprávneho nároku) a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne na navrhovateľovi. Neodkladné opatrenie nemôže byť nariadené len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie možno vydať iba vtedy, ak navrhovateľ uvedie skutočnosti, z ktorých sa dá usudzovať, že v konaní vo veci samej môže byť úspešný a dotedy mu treba poskytnúť dočasnú právnu ochranu. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia splnenie vyššie uvedených predpokladov nie je možné zistiť vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné a absentujú základné náležitosti odôvodnenia

súdneho rozhodnutia. Nie je z neho zrejmé, akými úvahami sa súd riadil a spravoval pri hodnotení dôkazov a ktoré skutočnosti ho viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia. Žalobcovia pritom návrh odôvodňujú výlučne porušením ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď za porušenie tohto zákona považujú účtovanie poplatku za poskytnutie úveru, neprimerane vysoký úrok a neuvedenie RPMN. Zmluva o splátkovom úvere pritom nespĺňa atribúty spotrebiteľského úveru s poukazom na ust. § 1 ods. 2 písm. a/ a e/ citovaného zákona, keďže ide o poskytnutie úveru na bývanie a úveru nad sumu 20.000 €. Domnelé porušenie ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch preto nie je spôsobilou skutočnosťou pre nariadenie neodkladného opatrenia. Skutočnosti uvádzané žalobcom ohľadom neplatnosti zmluvy o úvere sú umelo vykonštruované s úmyslom zmať výkon záložného práva. Vytykal súdu, že nijakým spôsobom neodôvodnil, prečo poskytol ochranu vlastníckeho práva žalobcu na úkor žalovaného v 1. rade, a to s prihliadnutím na to, že žalobcovia dlhšie časové obdobie pred zosplatnením úveru neuhrádzali splátky. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považuje za nedôvodný, keďže neboli osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu dočasnej úpravy pomerov do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

8. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniam žalovaných navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Podľa nimi predložených dôkazov súd správne zistil najvýznamnejšie skutočnosti pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Či sa jedná o spotrebiteľský vzťah, bude predmetom dokazovania vo veci samej. Strata obydlija môže vážne ohroziť ich práva a viesť rodinu do osobitne citlivej situácie, preto nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné. Preukázali teda danosť nároku, ako aj hrozbu bezprostrednej ujmy. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neprináleží súdu posudzovať, do akej miery môže byť strana v konaní vo veci samej úspešná, pretože nariadenie neodkladného opatrenia má za cieľ, aby do vyriešenia sporu vo veci samej sa žalovaní zdržali výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, inak by došlo k stavu, ktorý by bol zvrátiiteľný len s veľkými ťažkosťami. Inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok bez akejkoľvek ingerencie súdnej moci. Na záver uviedli, že pohľadávka žalovaného v 1. rade nebola právoplatne judikovaná, preto nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné a primerané až do vyriešenia otázky platnosti zmluvy o splátkovom úvere.

9. Žalovaný v 2. rade v replike zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní.

10. Žalobcovia v duplike uviedli, že žalovaný v 2. rade nebol prítomný pri jednaniach žalobcov so žalovaným v 1. rade a nevie posúdiť dodržanie povinnosti žalovaného v 1. rade konať s odbornou starostlivosťou. Podľa ich názoru nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné.

11. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaných ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie ani na zrušenie, preto ho v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

13. V prejednávanej veci nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

17. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. V prejednávanej veci ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej.

19. V zmysle citovaných zákonných ustanovení predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená (osvedčenie nebezpečnosti bezprostredne hroziacej ujmy).

20. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov sporových strán by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (teda či ide o zásah primeraný).

21. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

22. Z povahy veci vyplýva, že splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom navrhovateľ je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán a opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

23. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Súd je vždy povinný skúmať pravdepodobnosť chráneného nároku ad hoc a podľa aktuálneho stavu konania (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števček, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 1106). Navrhovateľ preto musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

24. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné, určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než

pravdepodobnosť jej zamietnutia (Civilný sporový poriadok, Komentár, Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, strana 1108).

25. V právnej praxi došlo k odmietnutiu významu len abstraktnej pravdepodobnosti vyhovieť žalobe (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp.zn.6 M Cdo 5/2012), čo v okolnostiach prejednávanej veci znamená, že záver o miere pravdepodobnosti úspešnosti žaloby vo veci samej nemožno vyvodiť len zo spotrebiteľskej povahy hlavného veriteľsko-dlžníckeho i zabezpečovacieho právneho vzťahu strán, ale je potrebné sa zaoberať konkrétnymi žalobcami tvrdenými dôvodmi neplatnosti úverovej zmluvy.

26. Z listinných dôkazov predložených žalobcami je osvedčené, že žalobcovia uzavreli so žalovaným v 1. rade dňa 12.2.2010 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý úver na bývanie vo výške 21.000 € s fixnou úrokovou sadzbou 5,79% ročne na tri roky, s dohodnutou dobou splatnosti do 18.1.2040. Splácanie bolo dojednané počnúc dňom 18.4.2010 v mesačných splátkach po 127,20 €. Podľa tvrdení žalobcov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úver bol zabezpečený zriadením záložného práva na nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, kat. úz. B. U., ktorých vlastníkom je v celosti (iba) žalobca v 2. rade. Podľa tvrdení žalobcov žalovaný v 1. rade začal s výkonom záložného práva.

27. Aj keď žalobcovia nepredložili zmluvu o zriadení záložného práva a nepredložili ani oznámenie žalovaného v 1. rade o začatí výkonu záložného práva, existencia záložného práva k nehnuteľnostiam uvedeným na LV č. XXX, kat. úz. B. U. vyplýva z časti C : Ťarchy vyššie uvedeného listu vlastníctva a začatie výkonu záložného práva žalovaným v 1. rade vyplýva z poznámky v časti B vyššie uvedeného listu vlastníctva, v ktorej je poznamenané začatie výkonu záložného práva Slovenskou sporiteľňou a.s. ako záložným veriteľom; výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe.

28. Tvrdenie žalobcov, že žalovaný v 1. rade pristúpil k výkonu záložného práva prostredníctvom žalovaného v 2. rade, však nebolo v konaní osvedčené žiadanými listinnými dôkazmi.

29. Z opisu rozhodujúcich skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva, aby práva a povinnosti z úverovej zmluvy boli medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade sporné pred mimoriadnym zosplatnením úveru a ani neskôr, až do času, kedy žalovaný v 1. rade pristúpil k výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam.

30. Žalobcovia v návrhu ani počas konania nenamietajú a ani nespochybňujú výšku pohľadávky z úverovej zmluvy.

31. Zdržania výkonu záložného práva sa domáhajú na základe tvrdenia o neplatnosti úverovej zmluvy, do ktorej podľa ich názoru žalovaný v 1. rade včlenil neprijateľné podmienky. Konkrétne namietajú, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN a priemernú výšku RPMN a za neprijateľnú podmienku považujú aj spracovateľský poplatok vo výške 265,52 € a poplatok za správu úveru 2,99 € mesačne. Namietajú tiež, že dohodnutá splátka úveru nie je rozdelená na splátku istinu a splátku úroku.

32. Ako bolo uvedené vyššie, povinnosťou súdu je na základe tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listín predložených žalobcami ako navrhovateľmi neodkladného opatrenia predbežne právne posúdiť, či nárok vo veci samej sa javí ako dôvodný.

33. Žalobcovia sa mienia vo veci samej domáhať neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere z dôvodu rozporu tejto zmluvy so zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo znenia § 1 ods. 2 zákona 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (dňa 12.2.2010) zákon sa nevzťahuje na zmluvy podľa písmena a/ o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu a podľa písmena e/ o poskytnutí úveru do 200 € a nad hodnotu 20.000 €.

34. Údaj o RPMN a priemernej výške RPMN je pritom povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona 258/2001 Z.z..

35. Vzhľadom na skutočnosť, že úverová zmluva, uzavretá medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade je síce zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, avšak nie je zmluvou o

spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona 258/2001 Z.z., údaj o RPMN a priemernej hodnote RPMN nie je povinnou náležitosťou tejto zmluvy a nedostatok týchto údajov preto nemá za následok ani neplatnosť tejto zmluvy a ani jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

36. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že neprijateľnými zmluvnými podmienkami sú aj spracovateľský poplatok vo výške 265,52 € a poplatok za správu úveru vo výške 2,99 € mesačne, toto svoje tvrdenie bližšie nezdôvodnili, teda neuviedli, prečo ich považujú za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Obč.zákonníka.

37. Aj v prípade, že by išlo o neprijateľné podmienky, nemalo by to za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere a taktiež, aj keby išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čo v uvedenej veci splnené nie je, nevyžaduje sa členenie splátky úveru na splátku istiny a splátku úroku, ako táto otázka už bola súdnou praxou vyriešená.

38. V nadväznosti na vyššie uvedené, namietané nedostatky úverovej zmluvy žalobcami nespôsobujú neplatnosť zmluvy o úvere ako celku a v nadväznosti na to neplatnosť záložnej zmluvy.

39. Určením neplatnosti úverovej zmluvy sa teda nevyrieši celý obsah a dosah právneho vzťahu žalobcov a žalovaného v 1.rade.

40. Žalobcovia tak hodnoverne opisom rozhodujúcich skutočností a listinnými dôkazmi neosvedčili dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana navrhovaným neodkladným opatrením a už samotná táto skutočnosť je dôvodom pre zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

41. Na základe predbežného právneho posúdenia nároku vo veci samej (neplatnosť úverovej zmluvy) sa javí nárok ako nedôvodný a odvolací súd konštatuje, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe o určenie neplatnosti úverovej zmluvy z dôvodov uvádzaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v danom štádiu konania nižšia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

42. Podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje dovolanie sa neplatnosti úverovej zmluvy žalobcami len prostriedok ochrany pred realizáciou záložného práva speňažením nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe, ktorý postup žalovaného v 1.rade ako záložného veriteľa však sami vyvolali vlastnou platobnou nedisciplinovanosťou. Žalobcami uvádzané skutočnosti a nimi predložené písomné doklady zároveň nenasvedčujú tomu, aby žalovaný v 1.rade pristúpil k výkonu záložného práva v rozpore so záložnou zmluvou alebo so zákonom, keďže takýto postup žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani netvrdili.

43. Vyššie uvedené skutočnosti je tiež potrebné zohľadniť v úvahách o možnej (ne) úspešnosti žaloby vo veci samej.

44. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ žalobcovia majú za to, že záložná zmluva je neplatná, neopodstatňuje to dočasnú úpravu pomerov strán zamedzením predaja nehnuteľnosti na dražbe tiež preto, že podľa § 21 ods. 2 zákona 572/2002 Z.z. žalobcovia majú právne prostriedky ochrany pred neplatnou dražbou, keďže neplatnosť záložnej zmluvy zakladá právnu možnosť domáhať sa na súde určenia neplatnosti dražby v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

45. Žalobcovia však v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neplatnosť záložnej zmluvy vôbec netvrdia a podľa obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa možno dôvodne domnievať, že túto odvodzujú iba z neplatnosti úverovej zmluvy, ku ktorej otázke sa odvolací súd vyjadril už vyššie.

46. Predbežné posúdenie platnosti záložnej zmluvy nebolo možné aj z dôvodu, že žalobcovia túto zmluvu nepredložili, hoci táto povinnosť im vyplýva z ust. § 326 CSP, v zmysle ktorého k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

47. To nasvedčuje záveru, že žalobcovia z iných dôvodov, ako z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy, záložnú zmluvu ani nespochybňujú.

48. Zároveň odvolací súd konštatuje, že v konaní nebol osvedčený ani preukázaný žiaden právny vzťah medzi žalobcami a žalovaným v 2.rade, keďže žalovaný v 2.rade nie je účastníkom úverovej zmluvy a v tomto štádiu konania nebolo osvedčené, že by bol v právnom vzťahu so žalovaným v 1.rade na základe zmluvy o vykonaní dražby ako vykonávateľ dobrovoľnej dražby (dražobník).

49. Žalovaný v 2.rade doposiaľ ani nevykonával žiadne úkony, smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách a aj v prípade konania vo veci samej by nebol stranou sporu o neplatnosť úverovej zmluvy alebo neplatnosť záložnej zmluvy, či o určenie (ne) existencie pohľadávky z úverovej zmluvy a pod.

50. Žalovaný v 2.rade má postavenie dražobníka v zmysle § 6 ods. 1 zákona 527/2002 Z.z., teda osoby, ktorá organizuje a vykonáva dobrovoľnú dražbu podľa citovaného zákona, a to na základe zmluvy uzavretej so žalovaným v 1.rade a na jeho návrh, ktorá existencia zmluvy však nebola preukázaná.

51. V zmysle ustanovení §§ 151j ods. 1, 151l a 151m Obč. zák. o výkone záložného práva rozhoduje záložný veriteľ a nie dražobník. Dražobník je len osobou, ktorá organizuje a vykonáva dražbu na návrh záložného veriteľa ako jeden zo spôsobov výkonu záložného práva, a je teda v právnom vzťahu len so záložným veriteľom, a nie so záložcom a dlžníkom. V prípade výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou treba úkony dražobníka pričítať práve záložnému veriteľovi, ktorý je osobou, voči ktorej treba adresovať neodkladné opatrenie, čo sa v danom prípade aj stalo zo strany žalobcov.

52. Nakoniec je spornou aj otázka aktívnej legitímácie žalobkyne v 1.rade na podanie tohto neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha zdržania výkonu záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ku ktorým vlastnícke právo neosvedčila, keďže podľa predloženého listu vlastníctva výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností je iba žalobca v 2.rade.

53. Zároveň pre chýbajúcu záložnú zmluvu nebolo možné zistiť, či bola účastníčkou samotnej záložnej zmluvy.

54. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

55. O nároku na náhradu trov celého konania o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

56. Po rozhodnutí odvolacieho súdu boli žalobcovia v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu neúspešní, preto nemajú právo na náhradu trov tohto konania a vznikla im povinnosť nahradiť trovy konania úspešným žalovaným, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

57. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).